

LIGETI HÍVEK

„A SZABADSÁGOT
KRISZTUS
SZEREZTE MEG
NEKÜNK.”
(GAL 5,1)

2023. ÁPRILIS 9.
XVIII. ÉVFOLYAM
7. SZÁM

KRISZTUS FELTÁMADT!

Képek az előlapon: (1-2) XVI. Benedek emeritus pápára emlékére; (3) Szentségimádás éjfélikor; (4-5) Ünnepi szentmise újév napján; (6-7, 9-11) KAFA; (8, 12) Elsőáldozók lelkinapja és első gyónása.

Képek a hátulapon: (13-14) Ligeti Gyöngyök keresztútja; (15,18) Rákosmenti Ifjúsági keresztút; (16, 19) Nagyböjti Triduum Ádám Miklós atyával; (17) Március 15; (20) Nagyböjti antipendium; (21) Ministráns és Ifi hittanosok keresztútja; (22) Fáklyás keresztút; (23) Ministráns foglalkozás; (24) KultKör: Michnai Viktória előadása

Az életünk Krisztusban van

A feltámadás az Atya ítélete a Fiú áldozata felett. Annak kifejezése, hogy elfogadta mindazt, amit szabad szeretetében vállalt értünk Jézus. Benne pedig mi magunk is ítélet alá estünk, melynek végeredménye a döntésünkötől is függetlenül az, hogy Isten szeretete uralomra jut a világunkban. Hogy én elfogadom-e, az már az én döntésem, s ezért a Szentírás maga is ítéletnek hívja a megváltás művét. De amit nem lehet innentől megkérdőjelezni: az Úr kitart mellettem még akkor is, ha bűnben élek, akkor is, ha botladozom, vagy ha nincs erőm mindig jónak lenni.

A feltámadás ereje a keresztségünk által a mi életünk részévé is vált. Mi már elkezdjük az örök életünket. Ahogyan a nehézségekkel találkozunk, már tudjuk, hogy minden fájdalom mulandó, minden halál legyőzhető, mert az életünk Krisztusban van elrejtve (vö.: Kol 3,3).

Az idei húsvéti idő különlegessége, hogy a Szentatya ismét Magyarországra látogat, amire mindannyian készülődünk. Az ő érkezése a remény üzenetét hordozza. Annak tanúságtétele, hogy „Krisztus a jövőnk”. Érdekes, hogy már egy-egy rövid találkozás által megszerette hazánkat. Ennek oka pedig nyilván nem a főváros szépségében keresendő, hiszen abból elég keveset látott! Hanem abban, amit a magyarok szemében, szívében vett észre. Azt gondolom, hogy a látogatás mottója is erről árulkodik; akkor van jövőnk, ha Krisztus megmarad a szívünkben. A húsvét által mindannyiunknak módjában áll, hogy Jézusban éljünk, hogy Vele összekapcsoljuk az egész életünket. Ez az, ami megoltalmazza az elkövetkező időkben a hazánkat, a nemzetünket!

Miklós atya

„Nem tudjátok, hogy egy kevés kovász az egész tésztát megkeleszti? El a régi kovással, hogy új tésztává legyetek, aminthogy kovásztalanok is vagytok! Hiszen húsvéti bárányunkat, Krisztust feláldozták! Ünnepeljünk tehát, de ne a régi kovással, sem a romlottság és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és az igazság kovásztalan kenyérével!”

1Kor 5,6b-8

Gondolatok az Úr szenvedéséről

Aki igazán tiszteli az Úr szenvedését, az érző szívvel úgy tekintsen a megfeszített Jézusra, mint aki tudja: ez a test éppen olyan test, mint az övé.

Földből vétetett egész lényünk rendüljön meg halálra kínzott Megváltóján; repedjenek meg a hitetlen lelkek sziklái; és akiket elnyelt a lélek sírja, a halált hozó bűn, azok dobják le magukról ezt a súlyos terhet, és jöjjenek elő! Jelenjenek meg, igen, mint egykor, most is jelenjenek meg a szent városban, vagyis Isten Egyházában, mint az eljövendő feltámadás hírnökei, hiszen aminek testileg kell végbe mennie, annak kell most a szívekben megvalósulnia.

Nincs az a gyöngé ember, akitől meg lenne tagadva a keresztyőzelmé, mint ahogyan olyan sincsen, akin ne segítene Krisztus imádsága. Mert ha az Úr könyörgeése hasznára volt az ellene acsarkodók sokaságának is, mennyivel inkább segíti azokat, akik hozzá fordulnak?

Vége a nagy tudatlanságnak, könnyebb már jónak lenni, Kriszt-

us kiömlő szent vére pedig kioltotta azt a lángoló pallást, amely az élet kertjét bezárva őrizte. Az ősi éjszaka sötétjét felváltotta az igaz világosság.

Paradicsomi bőségre kap meghívást a keresztyén nép; nyitva áll már az út az elveszett haza felé minden újjászületett ember előtt, hacsak valaki maga el nem torlaszolja azt az utat, amely a gonosztevő hite előtt is fel tudott tárulni.

Vigyázzunk, hogy elfoglaltságaink, amelyeket akár aggodalmaskodásunk szaporít, akár pedig szertelen nagyravágyásunk fűt, ne kössenek le minket annyira, hogy ne tudjunk teljes szívvel vágyódni Megváltónk példájának követésére! Ugyanis ő mindent üdvösségünkért cselekedett és szenvedett, azért, hogy a Főben működő erő a testben is működjék.

Volt-e valaki, hacsak nem a hitetlen, akit kizárt volna irgalmasságából, amikor emberi természetünket felvette Istenségébe: amikor az *Ige megtestesült, és közöttünk élt* (Jn 1, 14)? És ugyan kinek

ne lenne része Krisz-tusban, ha befogadta őt, és ha abból a Lélekből születik újjá, akinek erejéből maga Krisztus is megtestesült? Ki ne ismerné fel benne a mi saját gyengeségeinket? Ő is étkezett, álomba merülten pihent, szomorkodott, aggódott és siratta a megholtat; ki ne látná meg ebből, hogy valóban felvette a szolga alakját?

És mert éppen magát a szolgát, az embert kellett régi sebeiből kigyógyítani, a bűn szennytől megtisztogatni, ezért lett az Isten Egyszülöttje embernek is fia, hogy ne hiányozzék nála sem az emberiség egész valósága, sem az Isteniség teljessége.

Mert a mi emberi természetünk volt az, amely élettelenül feküdt a sírban, amely feltámadt a harmadik napon, s amely felhatolt az égi magasságok fölé az Atya jobbjára, hogy mi is részesei legyünk az ő dicsőségének, feltéve, ha parancsai útján járunk, és ha nem szégyelljük megvallani mindazt, amit ő testi megalázottságában a mi üdvösségünkért művelt; mert amit ő meghirdetett, az mindenki szeme láttára majd beteljesedik: *Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt* (Mt 10, 32).

(Nagy Szent Leó pápa beszédeiből -
Sermo 15, De passione Domini, 3-4: PL 54, 366-367)

Nagy Szent Leó pápa - emléknapija: április 11.

Szent Leó, aki az Egyházban a „Nagy” megtisztelő jelzőt kapta, már jóval pápasága előtt jelentős hivatalokat töltött be a római klérusban. 440 szeptember 29-én, miután püspökké szentelték, foglalta el Péter katedráját. Gyakran beszélt a római püspök feladatáról és helyzetéről az Egyházban. Ezek a beszédek világosan kifejezik, hogy

mennyre tudatában volt: mint pápa, Péter hivatalát viseli. Szinte új idők szavaként hangoztatja, hogy különbség van a hivatalt viselő és a hivatal között. Szíve alázatának megnyilatkozását láthatjuk abban, hogy azt mondja: Péter utódában azt tiszteljük, „aki örökre magára vállalta az összes pásztor és a rájuk bízott nyáj min-

den gondját, és méltóságát egy méltatlan utód sem csorbítja”.

A keleti egyházzal való egység megőrzése érdekében sokat tett, de álláspontját világosan kifejtette: „hogya az egész Egyház mindenütt összeköttetésben maradjon a Fejével”. Ugyancsak megerősítette a pápaságot azzal is, hogy III. Valentinianus császár rendeletet adott ki, amely szerint: „amit az Apostoli Szentszék meghatározott, vagy a jövőben határoz meg, mindenki számára törvényerővel bír!” Ezzel elismerést nyert állami oldalról a pápa jurisdictiós elsőbbsége.

Leó pápa úgy látta, hogy az Egyház szervezeti egysége fontos biztosíték a hitbeli egység mellett, amelyet akkoriban több szekta is nagyon veszélyeztetett. Amikor a

császár rendeletet bocsátott ki, hogy azok a szekták tagjai, akik nem tartanak bűnbánatot, elveszítik polgári jogait, Leó üdvözölte, mert az állam kötelességének tartotta, hogy a veszedelmes tévtanítókkal szemben büntetést alkalmazzon.

452-ben Leó a hunoktól mentette meg Rómát és lakosságát azzal, hogy bátran Attila elé vonult, és visszafordulásra bírta. Minden sikeres politikai tevékenysége ellenére Leó igazi nagysága abban rejlik, ahogyan Péter utódjának, a pápának hivatalát a többi püspökkel tartott kapcsolatában, az Egyház belső szervezetének kérdéseiben, a tévtanítások elhárításában és az evangélium hirdetésében napról napra betöltötte.

(katolikus.hu nyomán)

„Mert éppen azt hozza létre a Krisztus testében és vérében való részesedés, hogy azzá alakuljunk át, akit magunkhoz vettünk, és így lélekben és testben, egész életünkben hordozzuk őt, akivel együtt haltunk meg, együtt temetkeztünk el, és együtt támadtunk fel az új életre.”

(Nagy Szent Leó pápa beszédeiből: Az Egyházban élő Krisztus (Sermo 12 de Passione, 3, 6-7: PL 54. 355-357)

KAFA 2023

Egy fantasztikus közösségi este margójára

Az idei KAFA több szempontból is rendkívüli kihívásokat tartogatott számunkra. Egyrészt a COVID óta nélkülöznünk kellett az ilyen típusú rendezvényeket, és nem lehetett tudni, hogy menet közben hány emberben változott meg a 'készítés' arra, hogy többszáz fős multságokra menjen. Másrészt a szervező csapat nagyrésze elment, kicserélődött, bár több régi főszervező becsületből és lojalitásból szerencsére visszajött, jöllehet már rég máshol laknak, így a fiatal újoncoknak be kellett tanulniuk a teendők logisztikáját. Harmadrészt nagyon úgy tűnt, hogy a plébániához tartozó közösségek rejtőzködés, lustaság vagy egyéb, nem ismert okok miatt nem érezték a készíttetést, hogy kis előadással örvendeztessék meg a bálozókat, pedig ez szép, nemes és régi hagyomány, hisz így láthatóvá válnak a működő, aktív közösségek és ezek összefonódása egy szép szociometrikus térképet rajzol a KAFA estéjén. Ezen felül pénzügyi okokból az a döntés született, hogy nem lesz élőzene, mert ez mostanra egy igen költséges

szórakozássá vált. Ráadásul kiderült, hogy jóval kevesebb jegy fogyott el, így félő volt, hogy se a hangulat, se „tartalom” nem lesz már a régi. Nos, jelentem: kár volt aggódni.

Ott kezdődött, hogy már pénteken az előkészületekben is rengetegen segítettek, majd a terem leszedésénél is elképesztő mennyiségű segítőkész ember áldozta fel a vasárnap délutánját, hogy mihamarabb visszavarázsolhassuk a Gregor tornatermét. Jó volt látni, hogy milyen összefogás van a plébániai közösségben, én például konkrétan meghatódtam tőle. Az ember gondolhatná azt, hogy a többség csak leszüreteli a gyümölcsöt, eszik-iszik-táncol, de nem veszi a fáradságot, hogy aztán el is takarítsa a parti romjait. De Rákosligeten nem így működtek az egyházközség tagjai: rengetegen jöttek el másnap pakolni! Minden elismerésem! Nem beszélve azokról a szorgos kezekről, akik a háttérben rengeteg időt szántak arra, hogy a holmik innen-oda, aztán visszakerüljenek, vagy azokról, akik már hónapok óta szervez-

ték az estét a legapróbb részletekig kidolgozva és sorolhatnám. Igazi összmunka volt!

Az idei KAFA tehát ugyanolyan fergetegesen sikerült, mint az eddigiek, és ez nagyon jó érzéssel töltött el. Láthattunk egy vérpezsdítő cha-cha-cha nyitótáncot, karate bemutatót, a gyerekek szuper aranyosak voltak és kreatív jelmezekben tündököltek (háttérben nyilván kreatív szüleik segítségével). Személyes kedvencem a spanyol táncosnő, Csipkerózsika a cíccával és a boszorkány volt. Klassz volt a zene, az ételek finomak, a sütiokről nem is beszélve! Újíttunk is, hisz volt egy kis teaház a sarokban, amit néhány Gyöngy-tinnel előző nap igazán hangulatosra varázsoltunk, és úgy tűnt, a bálozók igényt is tartottak rá: mindig volt, aki ott ücsörgött és teázgatott, szóval elsőprő sikere volt! A sütiverseny is megmozgatta a résztvevőket, amúgy is sokat nasolt volna mindenki, de így, felszó-

lításra! Naná, hogy folyamatosan tesztelni kellett a finomabbnál finomabb édességeket! (Bogos Levié nyert, ami különösen tetszett nekem, lévén milyen menő már, hogy egy kamasz fiú sütötte az idei KAFA díjnyertes sütijét!!!) A Tamás-kör összevágott videója a Gangnam Style-ra zseniális volt, a ministránsok dalocskája meg irtó cuki. A tombolán jól megnyertünk mindent, amit csak lehetett, és ezzel megtámogattuk azt, amit épp kellett.

Na de hát hazahúz a szívem, szóval a legnagyobb büszkeséggel most is az töltött el, hogy a Ligeti Gyöngyök megint – mint mindig – kitettek magukért. Mi ugyanis több produkcióval is készültünk. Először egy olyan „helytörténeti balladáva” nyitottuk meg az ünnepet, amit a közönség bevonásával énekeltünk végig, így ez megadta a kezdőlökést a jó hangulathoz. Aztán szívünk csücske a „Rá se ránts, ne törj le pajtás” című vídám éneket adtuk elő, amit a gyerekek bravúros csengőjátéka kísért. A kedvenc versszakom belőle még sokáig csengett a fülemben: „Ne izgasson, hogyha másnak négy kerékkel több jutott, talán épp a Jaguárban ülnek lelki koldu-

sok...” Rengeteg gyakorlás után megkíséreltük előadni Carl Orff Ritmusrondóját, ami igen nagy kihívás volt, de végül dere-kasan helytálltunk vele. Itt a főszerep nem a hangoké volt, hanem a ritmusképeké: taps, dobbantás és társai...jól megizzasztottam ezzel a próbákon szegény Gyöngyeimet. Az utolsó darab egy “szívem csücske dal” volt, aminek szövegét legszívesebben szintén itt mellékelném, de szerintem már így is túl hosszú a beszámoló, szóval akkor csak két sorát: „Nézz a szemembe, egyedi kincs vagy, tudd,

hogya a lelked tökéletes! Benned egy fényes igazgyöngy csillog, aki nem látja, az felületes!”

A táncparkett éjjel fél kettőig szinte végig tömve volt alkohol nélkül is kicsattanóan jókedvű, életvidám, önfeledt fiatalokkal és idősebbekkel, sok közösségi táncot is eljártunk és tényleg azt éltük meg: JÓ ÍGY EGYÜTT!

Köszönjük mindenkinek a segítségét, aki beletette szívét-lelkét abba, hogy idén is egy jót bulesszon a közösség apraja-nagyja!

Találkoz(z)unk jövőre!

Beke Csilla

Christine Busta: Más juhod

(János Evangéliuma 10,16. verséhez)

*Mikor találkoztunk, már nem tudom.
Csak nagyon messziről cseng a fülemben
s akadt valaki, aki még fel is jegyezte,
hogya így neveztél egyszer: más juhod.*

*A jámbor juhok szerint rossz vagyok.
De nem vesződött velem soha senki,
jól megnyírtak - amivel törődtek,
csak ennyi.
Csak szűkös takarmány volt s rossz akol.*

*Jóllakott őrzőb tűznél hevert,
a dús karámból lopott csak a farkas.
Ők sem üldöztek és el nem ragadtak,
ha kóboroltam s kerestem füvet.*

*Így örökre elmentem egy napon:
idegen állatok közt gyenge juh magában,
eltévedve, betegen, de még lábon álltam
s reméltem titkon, majd hírsz,
pásztorom.*

*Most már minden nyomot befűtta tél.
„Megszegte szavát” - szól a hó sziszegve.
De haldokolva hallom nedves rejtekembe’:
odakint Valaki jön s lassan ideér.*

Hajnal Gábor fordítása

Elsőáldozók beszámolója a lelkinapjukról

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Én úgy élem meg az elsőáldozási felkészülés időszakát, hogy készülök lelkileg a nagy ünnepségre. Nekem nagyon tetszett a felkészítő, és sokat tanultam belőle.

Szeretem a vasárnapi szentmiséket és utána Miklós atyának a felkészítését. A lelkinap nagyon tetszett, mert számomra nagyon különleges volt.

Izgatottan vártam az első szentgyónást, hogy vajon milyen lesz. Tanulom a tananyagot és készülök a vizsgára.

Az elsőáldozáskor közelebb kerülök Jézushoz.

Dia

*

2022. októberében kezdetét vette az elsőáldozásra való felkészülés Miklós atya és a hitoktató Zsófi néni segítségével. Kéthetente Zsófi néni, havonta egyszer pedig Miklós atya tartott nekünk elsőáldozási foglalkozásokat.

Mindegyik foglalkozáson jól éreztem magam, mert mindenki nagyon kedves volt, sok új dolgot tanultam és minden feltett kérdésemre választ kaptam. Zsófi néni nagyon jól elmagyarázta mindazt, amit az elsőáldozásra tudnunk kell, és bátorított minket arra, hogy tanuljunk és készüljünk. Miklós atya is sokat foglalkozott velünk, és még a vicceivel

is szórakoztatott minket.

Nagyon tetszett a lelki nap is, ahol a szüleimmel és a testvéreimmel együtt vehettem részt. Több állomáson keresztül a Miatyánk imádság soraihoz kapcsolódó feladatokat oldottunk meg, történeteket olvastunk, saját imát írtunk. Nekem legjobban az utolsó állomáson a gyertyagyújtás tetszett, és az, hogy az égő gyertyákat a kereszt köré tettük és mindannyian együtt vártuk, hogy minden család visszaérkezzen a közösségi házba. Jó volt együtt, egy közösségben lenni.

Hála és köszönet mindenért Miklós atyának, Zsófi néninek és Kriszti néninek is a sok segítségéért.

Emília

*

Különleges volt a szüleimmel hármásban töltött lelki nap. A felkészítésben nekem az első gyónás tetszett a legjobban. Jó volt a végén elégetni a papírra írt bűneinket.

Bálint

*

Nekem nagyon tetszett az elsőáldozási felkészítés, mert új gyerekekkel találkozhattam és jól éreztem magam minden alkalommal. Kedves és vicces Zsófi néni és Miklós atya, ezért szívesen jártam oda és mindig vártam a következő alkalomra. Miklós atya történetei nagyon érdekesek voltak.

Nagyon szeretek részt venni a vasárnapi diákmisén, mert gitáros éneklés is van, amit nagyon jó hallgatni.

Otthon szívesen olvasgatom a kérdés-feleletet, mert egyre okosabb leszek tőle.

Lelki nap: Nekem is és szüleimnek is nagyon tetszett a lelki nap. Jó volt együtt lenni a szüleimmel és végigcsinálni a feladatokat. Amikor az állomások során hárman voltunk a templomban és imádkoztunk, az egy nagyon fontos pillanat volt számomra, amire mindig emlékezni fogok.

Ha visszatekerhetném az időt, akkor még egyszer átélném.

Szeretettel:

Dorina

*

Jó volt találkozni az imával, biztató volt. Igaznak éreztem és átéltem, hogy tényleg megtörténik velem, ami le van írva. Segít rajtam, átérzem.

L., leendő elsőáldozó

Szülők: O.: Örültem, hogy érdekes, interaktív feladatok segítségével kerülhetek közelebb az imádsághoz. Elevenné tette a Miatyánkot és a „*Legyen meg a te akaratom*” stáció nagyon felemelő volt.

P. : „Egyedül lennünk a templomban nemcsak a sekrestyeajtó bezárását jelentette. A közös családi csöndben, kitárt karral a földre feködni az Úr előtt: megállított mindent, ami rossz és távol tart. Kívül rekedtek az akadályok. Teljes lett a figyelmünk, az odaadásunk.

*

Sziasztok! Elmesélem az elsőáldozási felkészítőmet. Sajnos tavaly a járvány miatt online oktatás volt és már nem tudtuk követni az órákat. De most újrakezdtük és a barátnőm is jött. Kaptunk egy papírt, amiről kellett a kérdéseket tanulni. Mindig Jézusról tanultunk, az Ő csodáiról. Zsófi néni kedves volt, és ha nem tudtunk valamit, akkor próbált rávezetni minket. Hetekkel később volt az első szentgyónás. Nagyon izgultam, mert először vallhattam be Istennek a bűneimet. Amikor én következtem, köszöntem és letérdepeltem. Az atya bent ült, köztünk csak egy rács volt. Elmondtam a bűneimet, s mikor befejeztem, ennyit mondtam: Több bűnömre nem emlékszem. A végén kijöttem a gyóntatószékből és megkönnyebülve mentem haza. Olyan érzés volt, mintha eddig lakatos láncok lettek volna rajtam és most Isten a kulcsával leszedte rólam. Ajánlom mindenkinek, mert sokat lehet tanulni Istentől és a bűnöktől megszabadít.

Bori

Keresztút – keresztutam

Régóta bennem érlelődött, hogy írjak egy keresztutat. Talán a Ben Hur című film adta meg a kezdőlökést, még gyerekkoromban. Ez hozta akkor el hozzám érezhető közelségbe ezeket a jeleneteket. Emlékszem, ahogy lelkemig hatóan megérintett az, hogy Jézus vére a Golgotáról lefolyva megtisztítja a leprás asszonyokat. Az egyetemi templomban 20 éven át koptattam az ottani stációkat, ami magát a keresztút járásnak a keretét, szertartását égette belém. Aztán egyetemista koromban egy Szentföldi zárandoklat volt az én következő „stációm”, ami közelebb vitt Jézus szenvedéseihez. Jeruzsálem macskaköveit taposva egyszer csak felfogtam néhány újabb dimenziót ezzel kapcsolatban. Ez után a Jézus Krisztus Szupersztár filmkockái bűvöltek el és ágyaztak meg a saját nagypéntekemnek. Óriási hatással volt rám Bach Máté passiója, amit kívülről, álmomból is felébresztve fújtam és hallgattam a húsvét előtti időszakban. Ebben az az alt szóló, - és a síró hegedű hangja - ami Péter áru-

lása után következik („Erbarme dich, mein Gott”), a mai napig az engem egyik legmélyebben érintő nagybőjti fájdalom. A Passió című film tovább fokozta azt a vágyamat, hogy formát találjak egy keresztútnak én magam is, majd Józsi atyának köszönhetően adatott négy év hitoktatás a Gregorban, ahol a gyerekek kérdései kapcsán újabb válaszokat, ill. kérdéseket kellett megfogalmaznom saját magamnak is keresztút témában.

Végül egy éve Pannonhalmán tölthettük a Húsvétot és ott került a látóterembe egy olyan keresztút, amin Placid atya gondolatait olvasták fel. Nagyon mélyen megérintett. (Anyai nagyapám egy ilyen táborban halt meg.) Az egyes állomások után elhangzott visszaemlékezései a Gulágra zsi-geri katarzist hoztak számomra. El is kezdtem tavaly megírni, s az első nyolc stációt el is énekeltük tavaly a nagybőjtben itt a ligeti templomban, de aztán ahogy ez már lenni szokott nálam, elhavaztak az élet csip-csup, meg persze fajsúlyosabb dolgai, és az alkotás

folyamata félbeszakadt. Időközben Pál Feri atya prédikációin nap-hosszat törtem a fejem és dolgoztam fel mindazt, amiről a miséin beszélt. Ezekből egyébként igen sokat beleszöttem a keresztút második felébe. A Gyöngyök nyári táborára elkészült újabb két állomás, és az utolsó négy az idén telen. Ahogy haladt előre a folyamat, egyre inkább beszippantott. Mindaz, amit imént felsoroltam, kavargott bennem és kereste a formát, a szót, a dallamot, hogy utat törjön magának. Több olyan sor, ill. stáció is van, amit megírtam, és akárhányszor hallom, hat rám. Mintha nem én írtam volna, hanem valaki más – rajtam keresztül. 'Kigurult' belőlem és önálló életre kelt. Nem tudom, hogy pontosan hogy történt. Kicsit ijesztő is ez – de pozitív értelemben. Talán ez lehet a Szentlélek, nem tudom. Az biztos, hogy motiváció volt bennem, tűz is és izgalom is. Formált engem (ti. a szöveg és a dallam) és én is azt, ill. azokat. Nánási Péter zeneszerző barátom pedig elvállalta a hangszerelést, az aláfestő zenét az elmélkedéshez. Ő nem hívó ember, de valahogy nagyon

rám érzett, vagy ez is a Szentlélek műve: mindenesetre úgy szólalnak meg a tételek ebben a közös keresztutunkban, mintha két, Istennel megkérdőjelezhetetlenül kapcsolatban álló személy írta volna meg és nem csak egy, meg egy kívülálló. Érdekes dolgok ezek... A zeneszerzés folyamán törekedtem a változatosságra: „Ez most legyen egyszólamú. Emekben legyen egy szoprán szóló. Itt lépjen be végig egy visszhang. Emez pedig két szólamban szólaljon meg és a fuvola fújjon egy harmadikat...stb.” Amúgy szinte minden egyes tételnek megvan a saját története, hogy miért pont így, miért pont ez. De ennek kifejtése hosszúra nyúlna... Majd egyszer lehet, hogy azért leírom.

A felnőtt Gyöngyökkel Turi Anti segítségével vettük fel a hanganyagot még ősszel, így állt össze mostanra a zene és Placid atya személyes gondolatai. Szépek lettek a felolvasások, büszke vagyok rájuk!

Egy másik motivációm a keresztút megírására az volt, hogy azok, akik nem tudnak eljutni a templomba nagybőjt péntekkein,

meghallgathassanak otthon is akár egy komplett keresztutat. Mindent egybevetve, egy intenzív próba-folyamat és felvétel után vagyunk a Gyöngyökkel, ami egyfelől sok munka, idő és energia, másfelől – reményeim szerint – számukra is egy igazán testhezálló nagybőjt

tevékenység, már-már egy sajátos lelki gyakorlat. Hála van bennem ezzel kapcsolatban. A keresztút egyébként március 22. óta mind a Youtube-on, mind a Spotify-on elérhető.

Beke Csilla

A rákosligeti Szent Erzsébet Karítászcsoporthól

Talán azzal kezdenénk, hogy nem a mi munkánk, nem a mi lelkesedésünk az, ami a rákosligeti karítász létezését, működését lehetővé teszi: hanem a hívek segítsége, adományai. Így az elmúlt időszakban nagyon sok segítséget tudtunk nyújtani a rászorulóknak. Csak néhány ezek közül:

- A háború menekülteinek megsegítésére gyűjtést indítottunk, aminek eredménye volt egy jelentősebb készpénz adomány, ruha és tisztálkodó szerek, tartós élelmiszerek eljuttatása a menekülteket fogadó központba. Ugyanakkor itt Ligeten is fogadtak be sokan menekülteket, akik a rendszeres heti étel és ruhaosztáson juthattak segítséghez.
- Most is folyik a földrengés áldozatainak megsegítésére gyűjtés, az összegyűlt adományokat központilag juttatják el a segítségre szorulóknak.
- A heti rendszeres étel és ruhaosztáson is segítjük a rászorulókat – itt elsősorban rákosligetiek jelentkeznek, a pillanatnyi lehetőségeink szerint kenyeret, tartós élelmiszereket tudunk számukra biztosítani. A megsegítettek száma változó, 45-50 fő jön el személyesen – ez azonban sokkal több megsegítettet jelent, mert legtöbbször családok képviselőiként jönnek. Munkánk eredményességét egyrészt

néhány nagylelkű adakozónk, másrészt a hívek pénzbeli és egyéb adományai teszik lehetővé. Sajnos az egyéb forrásaink beszűkültek (például az Élelmiszerbank), de időnként onnan is kapunk segítséget.

Természetesen ezeken felül nagyon sok mindennel igyekszünk segíteni – van, hogy a számlák kifizetésénél vagy gyógyszerek beszerzésénél adunk támogatást; van, hogy a nehezebben mozgó rászorulóknak házhoz visszük a segélycsomagokat.

Nem csak az élelmiszerek, ruhák kiosztása nagy feladat – a beérkező adományok rendszerezése, csoportosítása, átválogatása legalább ekkora munkát jelent. Nem nagy létszámú a segítő csapatunk, de lelkesedésük, tenni akarásuk szinte minden feladat megoldását lehetővé tette. Sajnos sokan koruk miatt már nem tudnak a munkába bekapcsolódni, ezért várjuk új, fiatalabb segítőket jelentkezését. De várjuk továbbra is adományozóinkat – akár élelmiszerekkel, akár ruhaadományokkal segíthetnek. Csak annyit kérünk, hogy amit adnak, olyan legyen, amit ők is szívesen fogyasztanak vagy felvennének...

A karitászások

Rákosmenti ifjúsági fáklyás keresztút

2023. március 18-án szombaton került megrendezésre a már hagyományos Rákosmenti Ifjúsági Fáklyás Keresztút. A közel 50 résztvevő Rákoscaba-Újtelep vasútállomásról indulva a Rákos-patak mentén a Rákosligeti Magyarok Nagyasszonya Plébániatemplom 19 órai szentmiséjére érkezett, melyen a Szentjánosbogár Közösség tagjai zenéltek. A menet elején a rákosmenti cserkészek vitték a keresztet; a fiatalok fáklyákkal, gyertyákkal a kezükben követték őket. Minden állomás elmélkedését más olvasta fel, a stációk között a rákosmenti fiatalok gitárral kísérték az énekeket. A szentmisén Molnár Miklós plébániai kormányzó köszöntötte a keresztútról érkezőket. Az eseményt egy agapé zárta le a rákosligeti katolikus körben.

A Rákosmenti Nagyboldogasszony Közösség (RNBAK) legközelebbi programja az április 15-ei Tavaszi bál lesz.

Benkó Boglárka Mária, szervező

*

Gyönyörű napsütésben gyülekeztünk a Rákoscaba-Újtelep vasútállomásnál.

Amikor elérkezett az idő, elindult a menet a Rákos-patak felé, és elkezdtük a keresztutat. Az esemény maga nagyon jó alkalom volt arra, hogy mindenki elmélyüljön így nagybőjt idején. Ehhez hozzá segített minket az is, hogy az állomások között gitárral kísérve énekeltünk Taizéi énekeket. Az állomásokon újabb gondolatokat kaptunk az elmélkedések által. A keresztút legvégén a Rákosligeti templomhoz érkeztünk, ahol részt vettünk a hét órakor kezdődő gitáros szentmisén. Nagy öröm volt számomra, hogy ezen az eseményen a rákosligeti és a rákoscsabai cserkészek együtt vehettek részt. Néhányan még csatlakoztunk az agapéhoz, ahol finom szendvicsek várták az ott megjelenteket.

Nagyon örülök, hogy az RNBAK (Rákosmenti Nagyboldogasszony Közösség) szervez ilyen eseményeket. Remélem, hogy jövőre is lesz, és mi (cserkészek) is tudunk csatlakozni hozzá!

Benkó Botond László őrsvezető

A kövek meséje – a szegletkő

A kövek mindig mesélnek – sokszor többet mondanak, mint az emberek – csak nem hallgatjuk meg őket, pedig ők nem hazudnak, nem beszélnek félre. Hallgassuk hát....

„Mi vagyunk a fal. Mi, a kövek, tartunk mindent, mi feletünk, mellettünk van, tartjuk, zokszó nélkül, évszázadokon át, mi, a kövek.

Kövek vagyunk, sorsunk van, mint az embereknek, megszületünk valahol, egy kőfejtőben, hogy végül elenyésszünk fagytól, naptól, az emberek kezétől szétapródva, a földbe temetve. Kövek vagyunk, nem egyformák, itt, alattam, kisebbek tartják egymást s engem is, felettem, megint sok, kisebb, őket tartom én, egymásra utaltak minket, csak akkor lehetek itt, ha alattam erősek és ha erős vagyok, akkor tarthatom azokat, mik felettem vannak. Mert mi kövek vagyunk, napnak, szélnek, esőnek kitettek, itt vagyunk, mert valamikor az emberi kéz akarta, hogy itt legyünk.

Én vagyok a szeglet, a kő,

amely túl nagy, hogy falat rakhaszanak belőle, nehéz, hogy csak felkapjanak és valahová odarakjanak, alaktalan, hogy szép, egyenes fal része lehessen. Félredobtak, megvetettek, de jött valaki, aki meglátott, megértett, szegletkő lett belőlem, kő, amely a legerősebb kell, hogy legyen, kő, amely kitett, legjobban, az a kő, amely tartja a falat, ott, ahol legjobban éri eső, tépi szél, a fal szegletén, ott, ahol két fal is találkozik és mindkettőt tartani kell.

Megszülettem, mint a többi kő, öszvérek húzta kordé kerekei nyikorogtak alattam, ledobtak, oda, ahová a fal többi kövét is dobták, mesterek jöttek, fitymálva félrelöktek, alaktalan, mondta az egyik, nagy, a másik, vessük félre, a harmadik. A fal megépült, magasodott, eső verte, szél tépte, a kis kövek kifordultak helyükből, amit egyik nap felraktak, másnap leomlott, aztán még egyszer, még egyszer, a fal nem akart magasodni. És ekkor jött az igazi mester, végigmért, sok kéz emelt, tett a falra, habarccsal, kis kövekkel támasztot-

tak és ott maradtam, kövek kerültek rám is, sok, a fal magasodott, készen lett.

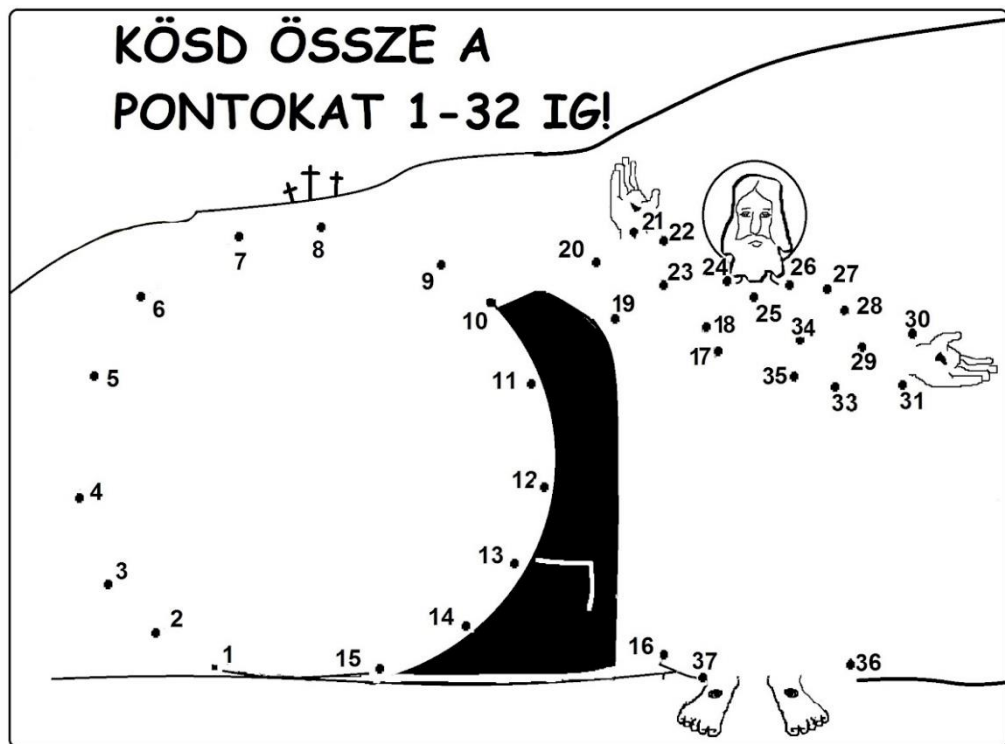
És az igazi mester megállt, mert ő volt, aki tudta, mi az érték, mi az, amit meg kell becsülnünk, nézte művét, elfordult, ment tovább. De mi, a kövek itt maradtunk és én lettem a szegletkő, aki legjobban dacol a széllel, esővel, akkor is, mikor láttam, az Emberfia szenvedett, és én nem sírhattam, mert csak egy kő vagyok, a szegletkő, de sírni nem sírhattam.

Ott voltam, amikor az Emberfia meghalt, és én akkor sem sírhattam, mert én csak kő vagyok, akkor is, ha szegletkő, mert a mester annak tett.

Ott voltam, amikor az Emberfia megjelent övéinek, de én tudtam, hogy ő meg fog jelenni, mert hiába a gonosz akarat, hiába vetnek az út szélére, hiába vetnek a halálba, az, ami igaz, az megtér, hiába a közöny, a gonoszság..."

Mert a kő marad...

Rákos András

A bátorító szemléletű gyermeknevelés

A gyermeknevelés, mint fogalom, igen-igen tág és összetett, de valamiben mégis egyezik. Mégpedig abban, hogy eredményként mindenki a gyermekéből egy kiegyensúlyozott, „tökéletes” felnőttet szeretne nevelni. Azonban nem mindegy, hogy ezt mikor kezdjük el. Szerintem a legtöbb szülő a kamaszkor kezdetével jön rá erre, ami mondhatni már késő, mert csecsemőkor óta így kéne nevelni a gyermeket.

Ennek a gyermeknevelésnek az alapja az individuál-pszichológia (IP), amelynek megalkotója Alfred Adler, egy zsidó származású osztrák pszichiáter volt.

Egy emberképet alakított ki, amelyet 4 részre osztott.

Az első a célirányosság, a második a kisebbértékűség érzése, a harmadik az ember önfejlesztésre való törekvése, a negyedik pedig a közösségi érzés.

Ahhoz, hogy a gyermeknek pozitív énképe legyen, elengedhetetlen az egészséges kötődés. Ezen kívül a belső munkamodell az, ami az elvárásokat alakítja.

A nevelésnek különböző stílusai vannak. Szám szerint három, de ebből csak egy fog egészséges felnőttet nevelni.

Az első nevelési stílus az úgynevezett zsarnoki. Ez a legrosszabb. A gyermeket az ilyen szülők arra nevelik, hogy mindenki rossz és gonosz, és ez alól ő sem kivétel. Pedig nem létezik olyan, hogy rossz ember, csak olyan, aki hibát követ el, de ettől még nem lesz rossz ember senki.

A második típus a tévesen szerető. Az ilyen szülők általában a gyermek helyett csinálják meg a feladatot, és ezzel elveszik a gyermektől a pozitív élményhez jutás lehetőségét.

A harmadik és egyben a legjobb nevelési stílus a montessorival. Az elnevezését Maria Montessoriról kapta, aki egy olasz óvónő volt. Az ilyen típusú szülő nem elutasító, vagy a gyermek helyett csinál meg dolgokat, hanem segít neki és biztatja.

Ha a harmadik fajta nevelési módszert használják, annak az eredménye egy pozitív énképpel

rendelkező, vállalkozó szellemű felnőtt lesz. Ám akiket nem így nevelnek, bátorságvesztettek lesznek, és ennek olyan szintjei vannak, ami miatt a gyermek súlyos állapotokba kerülhet.

A legelső ilyen fok, ahonnan még könnyű őket helyrehozni, a figyelem felkeltése. Általában olyan dolgokat csinál vagy mond ilyenkor a gyermek, amivel eléri, hogy mindenki rá figyeljen.

A második fok a harc. Ez már veszélyesebb, hiszen itt már a saját és társai testi épségét is veszélyeztetheti a nyerni akarásával, mert az ilyen gyermek mindig minden körülmények között első akar lenni.

A harmadik fok a bosszúálás. Itt már nem csak a kortársait veszélyezteti, hanem a felnőtteket is. Hiszen a hozzáállás az, hogy ha valaki rosszat tesz velem, én ezt visszaadom, és lehet, hogy durvábban is, mint amit én kaptam.

A negyedik és egyben a legmélyebb pont a rezignáltság. Ha egy gyermek eljut ebbe a szakaszba, az a teljes remény-és motiváció-vesztettséget jelenti. Nem érdekli semmi és senki, ő csak elvan magában és ennyi.

Ezekre a problémákra az adleri módszerek a legjobbak ahhoz, hogy a gyermekeket helyrehozzuk.

10 ilyen van: barátságos megbeszélés, egyezkedés/alku, sikerélményhez juttatás, játék, közösséghez való közelebb vitel, figyelemelterelés és észre nem vétel (ez alatt a gyermek hibáira gondol).

Szerintem ez az előadás az egyik legérdekesebb és legnehezebb témát mutatta be, hiszen én idén már 3. éve tanulok pedagógiát és pszichológiát egyaránt, és a gyermeknevelés valóban nehéz dolog. Nem csak a különböző intézményekben, hanem otthon, a családban is.

Mintál Lili

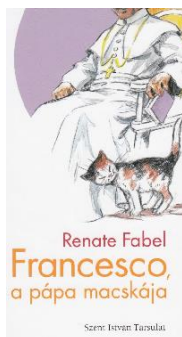
Az előadás az alábbi QR-kód beolvasásával érhető el:

Könyvajánló – gyerekeknek, felnőtteknek

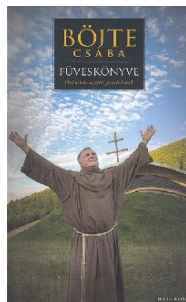
Renate Fabel: Francesco, a pápa macskája

Egy elbűvölő történet gyerekeknek és felnőtteknek Francescóról, a macskáról és gazdájáról, a bíborosról, aki később pápa lett. A világsajtó révén sokan tudják, hogy XVI. Benedek kedveli az állatokat, különösképpen is a macskákat. A szóbeszéd szerint bíborosként többször előfordult vele, hogy a Szent Péter téren áthaladva macskák szegődtek a nyomába - megérezvén benne a barátot -, s csak a svájci gárdisták közbelépése akadályozta meg, hogy bemmenjenek vele a Vatikán termeibe. Ilyen és hasonló esetek késztették a szerzőt, hogy megírja valós alapokra épülő regényét, melyben egy macska szemszögéből ismerhetjük meg a pápa és a Vatikán mindennapjait. Humoros és megható esetek sokaságán keresztül, mintegy alulnézetből feltárul előttünk egy számunkra ismeretlen világ. S bár mosolygunk a főhős kalandjain és naiv eszmefuttatásain, érezzük, hogy sokszor mi magunk is hasonlóak vagyunk hozzá kétségeinkkel, gondjainkkal és örömeinkkel.

Böjte Csaba füveskönyve - Örömhöz segítő gondolatok

Öt hét Böjte Csaba ferences szerzetessel. Több ezer kilométer utazás Erdélyben, útközben beszélgetések az életről, halálról, hitről, szolidaritásról és nagyon sok mindenről, ami a ma emberét foglalkoztatja. Így lett a kilométerekből belső utazás, és így született meg útközben Csaba testvér füveskönyve. Kipróbált gondolatok, amelyek megtisztítják az ember lelkét, öntudatra ébresztik, megvigasztalják, reményt, kapaszkodót adnak az egyre zajosabbá váló világunkban. Elmélkedések a ma emberéről, örök érvényű és friss gondolatok, gyakorlati tanácsok arról, hogy milyennek kellene lennünk, hogy boldogabbak legyünk, és mit kellene cselekednünk, hogy ez a világ jobb és élhetőbb legyen. Csenger Levente, József Attila-díjas író, Csaba testvér gondolatainak formába öntője.

Receptek

Klasszikus kaszinótojás

Hozzávalók:

A kaszinótojáshoz:

- 6 db tojás
- 3 dkg majonéz
- 2 teáskanál mustár (1 dkg)
- 8 dkg tejföl
- 1 teáskanál porcukor
- só és frissen őrölt bors
- szerecsendió
- 10 dkg főtt burgonya
- 30 dkg franciasaláta

A zománcmártáshoz:

- 3 evőkanál víz
- 1 teáskanál porzselatin
- 8 dkg majonéz
- 8 dkg tejföl

ELKÉSZÍTÉS

A tojásokat egy kisebb lábosba tesszük, és annyi vizet öntünk rá, ami ellepi. Erős lángon felforraljuk, és a forrástól számítva 8 percig főzzük.

Rögtön szedjük át jéghideg vízbe, hogy a kihülés után könnyebben tudjuk megtisztítani. Így a benne lévő hártya nem csavarodik rá a tojásra. Miután kihűlt, megpucoljuk a tojásokat. Hosszában félbevágjuk és a sárgákat egy kiskanál segítségével egy keverőtálba kaparjuk.

Jöhet bele a majonéz, mustár, tejföl, porcukor, só, őrölt bors, és kevés szerecsendiót is reszeljünk bele. Egy villával törjük és keverjük össze alaposan. A tölteléket szépen egyenletesen elosztjuk a 12 fél tojás között. Nagyjából 2 teáskanálnyit púpozzunk és igazítsunk el rajtuk. Én mindig

franciasalátán tálalom. Mindegyik fél tojást lefele tegyük rá, mert így szép szabályos marad a teteje.

A zománc mártáshoz a vizet megforrósítjuk. Ebbe szórjuk a zselatinport és kevergetve feloldjuk. Ha nem olvad el, akkor lassan rá kell melegíteni, de forralni nem szabad. Ha már szép sima, jöhet bele a fehér színt adó tejföl, a finom ízt adó majonéz. Végül a só. Egy lapos habverővel érdemes kicsit átkeverni, hogy ne maradjon sehol csomós. Hagyjuk 15 percet hűlni, hogy a zselatin kicsit meghúzzon, és vastagabb rétegben tudjuk a tojásokat bevonni vele.

Ha letelt az idő, egy evőkanál segítségével vonjuk be a tojásokat. Hagyjuk teljesen megdermedni, a lefolyt részeket fedjük be franciasalátával, és kevés petrussal díszítve tálaljuk. Hűtőben tárolva 5 napig fogyasztható.

Fonott kalács

Hozzávalók a tésztához:

- 25 dkg kenyérliszt (BL80)
- 25 d kg finomliszt (BL55)
- 6 dkg porcukor
- 7 gramm porélesztő (2,5 dkg friss élesztő)
- 1 teáskanál só
- 2 dl víz (langyos)
- 1 db tojás
- 4 evőkanál olaj
- 1 db tojássárgája
- 1 evőkanál habtejszín (vagy tej)

ELKÉSZÍTÉS

A kenyér és finomlisztet egy nagy keverőtálba szitáljuk. Hozzáadjuk a porcukrot, az élesztőt (ha frisset használunk, akkor azt futtassuk fel előbb a langyos vízben a cukorral), a sót és összekeverjük. A közepén

egy mélyedést alakítunk ki, beleöntjük a vizet, a tojást és a kezünkkel összedolgozzuk a tésztát. Belekanalazzuk az olajat és 8-10 percig dagasztjuk a tésztát. Ha kezdő vagy a kelt tészta készítésben a vízzel együtt add hozzá az olajat, úgy könnyebb kidolgozni a tésztát. Ha már szép homogén a tészta, egy feszes labdává formázzuk és letakarva a duplájára kelesztjük kb. 1 óra alatt.

A megkelt tésztát a deszkára borítjuk. Egyenletesre igazítjuk, félbevágjuk majd 3-3 egyforma részre daraboljuk. Egyesével hengerré formázzuk és helyet csinálunk a deszkán. Hosszú rudakat sodrunk belőle.

Ha nehezen megy hagyjuk 10-15 percet pihenni a tésztát.

A fonáshoz 3-3 szálát összecsípjünk az egyik végén és egymás mellé fektetjük őket. A tetejüket jó szorosan összenyomjuk és két oldalra igazítjuk a 3-3 szálát. A kezünket keresztezve megfogjuk a két szélső szálát és egyet csavarva letesszük a jobbat belülré a jobb oldali részre és felvesszük a külsőt. Alulról megcsavarjuk őket a balt letesszük belülré és felvesszük a szélsőt. Az a lényeg, hogy középen megtekerjük őket és mindig belülré tesszük le, kívülről vesszük fel. A vége lezárásnál ügyeljünk rá, hogy ne húzzuk túl a szálakat, inkább csak dugjuk be őket alulra, ha már nem elég a fonáshoz az anyag.

Fordítsuk keresztbe és óvatosan hengergessük meg a deszkán a kalácsot, hogy a szálak eligazodjanak. Emeljük egy sütőpapírral bélelt tepsi-re, fedjük le egy fóliával és hagyjuk 40 percet kelni. Közben a sütőt melegítsük elő 200 fokra, alsó-felső mód, légkeverés nélkül (vagy 180 fok légkeveréssel). Egy tojást ketté választunk és a sárgáját kikeverjük a tejszínnel. Kenjük le a kalácsot alaposan és hagyjuk még 20 percet kelni. Végül 20-25 perc alatt süssük szép aranybarnára.

HÍV AZ ÚR?
ÉRDEKEL AZ EGYHÁZMEGYÉS PAPSÁG?

HIVATÁSTISZTÁZÓ LELKIGYAKORLAT

2023. augusztus 24. 17:00 - augusztus 27. 14:00
Dömös, plébánia

17-35 éves férfiaknak - jelentkezés augusztus 10-ig

Jelentkezni lehet Csépanyi Gábor atyánál: gabcsep77@gmail.com

ÁPRILIS

12., szerda	szentmise után (KatKör) Mónika kör
14., péntek	16.30 elsőáldozók gyónása és szertartáspróbája szentmise után (KatKör) Játékest
15., szombat	8.00 Templomtakarítás - Tamáskör
16., vasárnap	<i>Az isteni irgalmasság vasárnapja</i> 9.00 (Templom) Elsőáldozás 16.30 (KatKör) Fonó-kreatív kör
17., hétfő	14.00-18.00 (KatKör) Karitatív fodrászat
19., szerda	20.30 (KatKör & online tér) Felnőtt hittan
20., csütörtök	10.00 (KatKör) Bölcső klub
21., péntek	<i>Szent Anzelm püspök</i>
22., szombat	8.00 Templomtakarítás - Ministránsok
23., vasárnap	<i>Szent Adalbert püspök és vértanú, egyházmegyénk védőszentje</i>

Köszönjük mindazok szolgálatát, akik munkájukkal hozzájárultak a Nagyhét szépségéhez, méltóságához!

Húsvéthétfőn 7.30-kor és 19.00-kor is lesz szentmise, melyek a templomban lesznek megtartva.

A fényes héten nem tartunk irodai szolgálatot!

Mindenkit szeretettel várunk a **katolikus hit- és erkölcstan** órára! Amennyiben első osztályos lesz a gyermeke, az iskolákban **április 20-21-én** jelezheti szándékát. Másodikos vagy felsőbb osztályba járó diákok esetén **május 20.** a határidő, és ez esetben írásban kell jelezni a szándékot. (A jelentkezésnek nem feltétele, hogy a gyermek meg legyen keresztelve.)

Adóbevallásnál figyeljünk az **1+1% felajánlására**! A Magyar Katolikus Egyház technikai száma **0011**. Köszönjük!

Ferenc pápa Magyarországra látogat április 28-30-ig. A pápalátogatás programját a faliújságon is olvashatjuk. Azon a vasárnapon délelőtt nem lesznek szentmisék a templomainkban, de a hétvégén a többi mise időpontja is várhatóan változni fog templomunkban! Imádsággal kísérjük ezt az alkalmat!

A **Hittanos és ministráns tábor** tervezett időpontja **július 24-28-ig** lesz. Sok szeretettel várjuk a gyermekeket!

A ligeti karitás csoport csatlakozik a **földrengés áldozatainak szánt gyűjtés**hez. Az adományokat az e célra kihelyezett perselybe dobhatják! Köszönjük!

Budapest-Rákosligeti Magyarok Nagyasszonya Plébánia lapja
XVIII. évfolyam 7. szám, 2023. április 9.

Felelős kiadó: Molnár Miklós, plébániai kormányzó

Lektor: Hanol Judit, Rudnyánszky Ádám Tördelő: Mócsy Miklós

Szerkesztőség: 1172 Budapest, Hősök tere 1.

E-mail cím: ligeti.misszio@gmail.com